

číslo 1 / listopad 2022

CHAMELEON

školní časopis Základní školy Školní v Kaplici

**Soutěž
o maskota časopisu!
Jak podle tebe vypadá
chameleon,
který bydlí v našem
časopisu?
Nakreslené nápady
odevzdávej do
6. 1. 2023
a poté proběhne
hlasování a vyhraje ten
nejlepší!**

Úvodní slovo

Milí žáci, rodiče a přátelé školy,

vítám Vás u nového čísla našeho školního časopisu Chameleon, kterým Vás chceme pravidelně informovat o dění ve škole. Máme za sebou první čtvrtletí školního roku 2022/2023 a tak se i za ním v tomto čísle trochu ohlédneme.

Minulé dva školní roky přinesly velmi náročné situace, s jakými se zatím nikdo z nás nesetkal. Svět prostě vypadl ze zajetých kolejí. Výuka probíhala nestandardně, a proto apeluji na žáky, aby neusnuli na vavřínech. Pro spoustu z nás (žáků i učitelů) končí šance účasti na hodinách rovnou z pohodlí domova či přímo postele. Musíme si připomenout jistou kázeň, kterou sebou obnáší školní a následně i pracovní prostředí. Na první pohled se to může zdát jako nepříjemnost, ale určitá sebekázeň sebou přináší i spoustu kladů, které možná není na první pohled snadné pochopit. Snad jste si již zvykli na to, že jste si nařídili budíky, oprášili školní tašky.

Ačkoliv měla distanční výuka své plusy, bohužel přinesla i jisté mínusy a možná i některé z Vás přesvědčila, proč je důležitá kontaktní výuka s učitelem. Školní prostředí Vám nejen dovolí soustředit se přece jen o trošku víc než z domova, plného rušivých a rozptylujících elementů. Také Vás může nadchnout i zápal ostatních žáků pro další vzdělávání.

Závěrem Vám všem přeji krásný nový školní rok plný nadšení pro výuku. Obnoví se běžný život, tak jak jej známe, zpět do starých kolejí a já pevně věřím, že se budeme posouvat dál. Pokud budeme neustále tahat za jeden provaz víc než kdy dřív, vše se dá zase osvojit a dokázat. A já Vám za to děkuji, že vše zvládáte.

„Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám.“
neznámý autor

Mgr. Pavel Petr, ředitel školy

Obsah:

Jak se prvňáčkům líbí ve škole?	2-3
Volné psaní na téma Mé rodiště psali žáci 3.A	3
Jak se žákům líbila Saxana? Odpovídala 4.A	4
Výtvarka v 5.A	5
Slohová práce na téma Vyprávění	6
Pakobylky v 7.A	7
Návštěva Welios centra ve Welsu	8
Workshop „Felix a María“	8-9
Výtvarné okénko	10
Literární okénko	11
Magický Senegal.....	12-13
Rodiče ze mě chtěli mít kováře	
- rozhovor s kuchařem Jurajem Dohňanským	14-15
Nejvíce máme radost, když vidíme prázdné talíře	
-rozhovor s kuchařkami a s paní vedoucí kuchyně	16-17
Hodina slohu se spisovatelem	
-rozhovor s Miroslavem Pechem.....	18-19
Soutěže.....	20

Vánoční jarmark

Dne 15.12. se od 16:00 uskuteční
Vánoční jarmark ve školní jídelně.
Po domluvě s třídním učitelem se může
každá třída zapojit do prodeje svých
vlastních výrobků.
Jarmark bude otevřen i pro veřejnost.
Tak s chutí do výroby!

Jak se prvňáčkům líbí ve škole?

Pro každého z nás byl měsíc září také jednou přelomovým. Z předškoláků se z nás stali školáci, prvňáci. Pamatujete si na svůj první školní den? Jaké pocity měli letošní nejmenší nováčci? Na to se ptala redakční rada:

1. Na co jste se těšili?

2. Těšili jste se do školy?

ANO ANO ANO ANO ANO ANO

3. Jak se každý den p řipravuješ do školy?

Emi: Pomáhám sestře se svačinou

Damík: S bráškou se učím písmenka.

Roman: Ořežu si pastelky.

Jakub: Porovnáám si penál.

Nazar: Uklidím si celou aktovku.

Marek: Píšu domácí úkol.

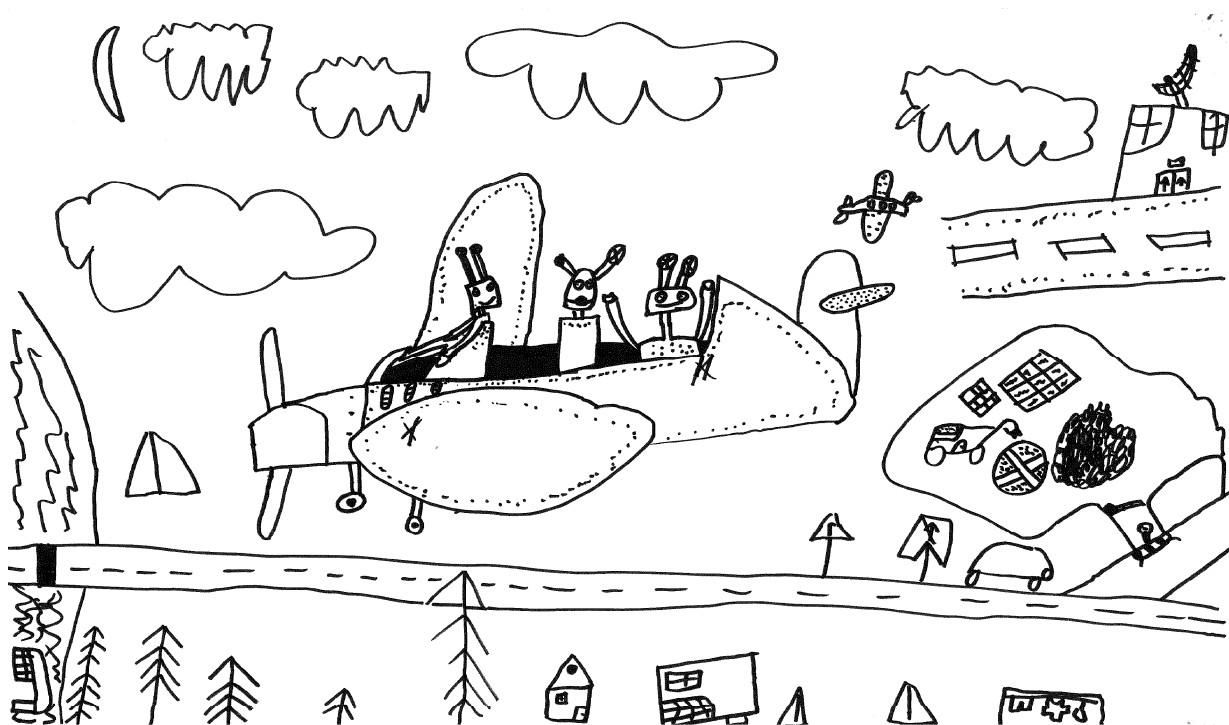
4. Co ti nejvíce chutná ve školní jídelně?

Řízek, svíčková, mrkev s masem a hlavně pípání s čipem :-)

5. A poslední otázka: Jak se Vám líbí v družině?

Super, líbí se mi hry, hračky, čtení po obědě, hraní společných her, vyrábění. Těším se i na hřiště.

Děkujeme za rozhovor, děti opravdu vypadají nadšeně a nic jim tu nechybí. Tak za celý redakční tým přejeme, ať nadšení vydrží co nejdéle a škola stále baví!

Volné psaní na téma Mé rodiště psali žáci 3.A

KAPLICE

Doris Kadlecová

Naše obec je obklopena poli, loukami a lesy. Střed města tvoří historické náměstí, kde je kostel, radnice, kašna a galerie Krampus. V okrajové části obce se nacházejí výrobní podniky: Engel, Hauser. V severní části je velké panelové sídliště. Staví se nový obchod Lidl. Zdravotnické středisko je blízko u naší školy. Je tu i přírodní koupaliště. Do Kaplice se dostaneme autem i autobusem. Svoje rodné město mám ráda i když je tu hluk, například z projíždějících aut.

HUBENOV
Matěj Růžička

Moje obec je Hubenov. Je to maličká vesnice. Má jenom pár domů. Jsou tam dvě velká pole a spousta balíků, po kterých já pořád skáču. Vedle Hubenova je krásný les. Můj barák má číslo 42. Moje kočka to tu ráda prozkoumává. Rád jezdím na kole po celém Hubenově. Mám to tu rád. Často chodíme na procházky a taky jezdíme do Kaplice. Je to tam taky krásné. Je tam třeba radnice, kulturní dům, kostel, autobusové nádraží a taky cesta pro motokrosky a kousek odtud je taky Engel, je to tam skvělé. Mám rád celé Čechy.

OBEC KAPLICE
Nela Nováková

V naší obci je náměstí a uprostřed je kašna a lavičky. Mezi těmi lavičkami jsou stromy. Nedaleko odtud je škola Omlenická, Fantova, Školní. Školní je nejlepší škola na světě, protože se tam hodně naučíš a máš tam nejlepší kamarády a hodné učitelky a učitele. Kaplice je moc hezké město. Když jedete směrem na Kaplické nádraží, tak uvidíte velkou budovu Engel. A když se setmí, tak možná uvidíte, že celá svítí. U školy je obchod Penny a u Penny staví Lidl. A když se učíte, tak je z venku hluk a nemůžete se soustředit. Ale má to výhody - brzy tady bude Lidl - v roce 2023.

Jak se žákům líbila Saxana? Odpovídala 4.A

První stupeň šel do místního kina na film *Dívka na koštěti* od režiséra Václava Vorlíčka, podle scénáře Hermíny Frankové a Miloše Macourka, natočeného v roce 1971.

Čím film žáky zaujal? Na to se jich právě zeptáme:

Rostá: Jak se na konci spravila

ta rozbitá lahev.

David: Jak skočila Saxana z okna a nic se jí nestalo.

Denisa: Jak Saxana chodila do té strašidelné školy.

Matyáš: Jak Honzovi vyndali tu hlavu.

Líbily se Vám filmové triky?

David: Jó, jak proměnila

ředitelé a učitele v králíky, to bylo dobrý!

Fandili jste Saxaně, aby se nemusela vrátit zpět do své říše?

Denisa: Fandila a byla jsem moc ráda, že zůstala.

Chtěli byste také umět kouzlit? A co byste si vykouzlili?

Denisa: Aby byly už Vánoce.

Rostě: Já bych si přál, aby

přestávka byla dlouhá jako hodina a vyučující hodina jako přestávka - deset minut.

Jaká postava se Vám líbila ve filmu nejvíce?

Denisa: Saxana a létající koště.

David: Ten kluk Honza.

Nikola: Bláznivá paní, jak čeká na Kolumba.

Lucka: Líbili se mi ti zlobiví kluci, ale nefandila jsem jim.

Žáci vypadali velice nadšeně, tak hodnotím, že film se líbil i dnešní mladší generaci.

Výtvarka v 5.A

Nebyl by říjen, kdyby se nedlabaly dýně. O výtvarné výchově si chtěli žáci vydlabat vlastní donesené dýně. Pověděli jsme si, že Halloween je původně anglická tradice, která v době kolonizací byla zanesena na americkou půdu. Odtud se rozšířila snad po celém světě. I k nám do Kaplice. Bylo krásné počasí, tak žáci dlabali v altánku na zahradě. Myslím, že práce nebyla zbytečná a dýně se povedly.

Slohové práce na téma Vyprávění

Ztracená opička

Byla jednou jedna opička, která se jmenovala Lofka a měla tři nejlepší kamarády, šavrafa, klokana a slona. Jednoho dne šla Lofka s kamarády na procházku do přírody. Ale každý si chtěl hrát jinak, šavraf si chtěla hrát na schovku, klokana zase na přesahovanou a slon na babu, ale Lofka si chtěla hrát se všemi. Tak si Lofka řekla - ,že si půjde hrát sama a šla si hrát do malého lesíčka. Ale když se vrátila za kamarády, kamarádi tam už nebyli. Lofka začala své kamarády hledat, ale nemohla je najít a oni nemohli najít cestu domů. Hledala různé cestičky, ale pořád nic. Druhý den začala hledat zase, a když vylezla z lesa, tak uviděla své kamarády a všichni si začali spolu hrát. A všichni si hru náramně užili, byli rádi, že jsou všichni tak dobří kamarádi a že jsou všichni spolu pohromadě.

napsala Petra Šimová 6.A

Králičci

Bylo nebylo jedna malá boudička, a v té boudičce žili 4 králičci. Tři králičci neměli jméno, ale jeden z nich se jmenoval Ľufík. Byl to malej zakřivlej králiček a je to sameček. Měl sam jídlo a pítí a svůj pekáček. Náhodou se jim tam bydlelo dobře. Ľufík jim vždycky sehnal nějaké jídlo a pítí z poskákku. Kousek od nich běžela chalupa, kde byly pootevřené dveře a tam si chodili pro seno. Každý den tam šel farmař doplnit seno.

napsala Eliška Kaucká 6.A

Pakobylky v 7.A

Pakobylka je drobný hmyz, který vypadá jako větvička. Dvě takové chovají žáci 7.A ve své třídě. Jak se o ni starají, nám poví právě Denisa a Daniela. Naše pakobylky se jmenují Kostka a Mailí. Každý den by měly žrát lupení ostružiní, maliní či růže. Musíme jim to rosit a ony pak dokáží vysát tu šťávu. Nemají rády průvan a zimu. Takže pokud si je neseme na prázdniny domu, musíme terárko ovázat například mikinou. Terárko musí být vyšší, musí v něm mít větve, po kterých pakobylky lezou. Na dno jsme jim dali hlínu, kamení a vhodný je i mech, který udržuje vlhko, také můžete dát kůru. Žijí rok až rok a půl. První pakobylku jsme dostali od paní učitelky Kostkové v šesté třídě a od té doby je chováme. Toto už jsou jejich děti. Počítáme vždy vajíčka, když kladou. Pakobylky jsou schopny nepohlavního rozmnožování, takže kladou neoplozená vajíčka, ze kterých se líhnou zas jen holky, takže máme samé samičky. Naše strašilky máme moc rády a každý den se na ně těšíme.

Návštěva Welios centra ve Welsu

Ve čtvrtek 13.10. se žáci sedmých a osmých tříd v rámci přeshraničního projektu Energy centra v Českých Budějovicích vydali do rakouského Welsu, kde se setkali s žáky z partnerské školy z Lince. Náplní společného setkání byla prezentace na téma využití solární energie, společné interaktivní hry a sestavení modelů solárních autíček, které vyvrcholilo solárním závodem. Poté následovala samostatná prohlídka Science center Welios, která byla opravdu zajímavá. Welios centrum je interaktivní muzeum vědy a techniky. Na ploše 3000 m² zde můžete najít více jak 150 exponátů, které lze vyzkoušet na vlastní kůži. Welios nabízí dětem místo, kde mohou experimentovat a učit se všemi smysly. Ve Welsu jsme tak strávili super den plný zážitků.

Lenka Řepová

foto Lenka Řepová

Workshop „Felix a Maíra“

V rámci přeshraniční spolupráce se deváťáci ZŠ Školní zúčastnili workshopu se školou z rakouského Trabergu. Tématem byla změna klimatu.

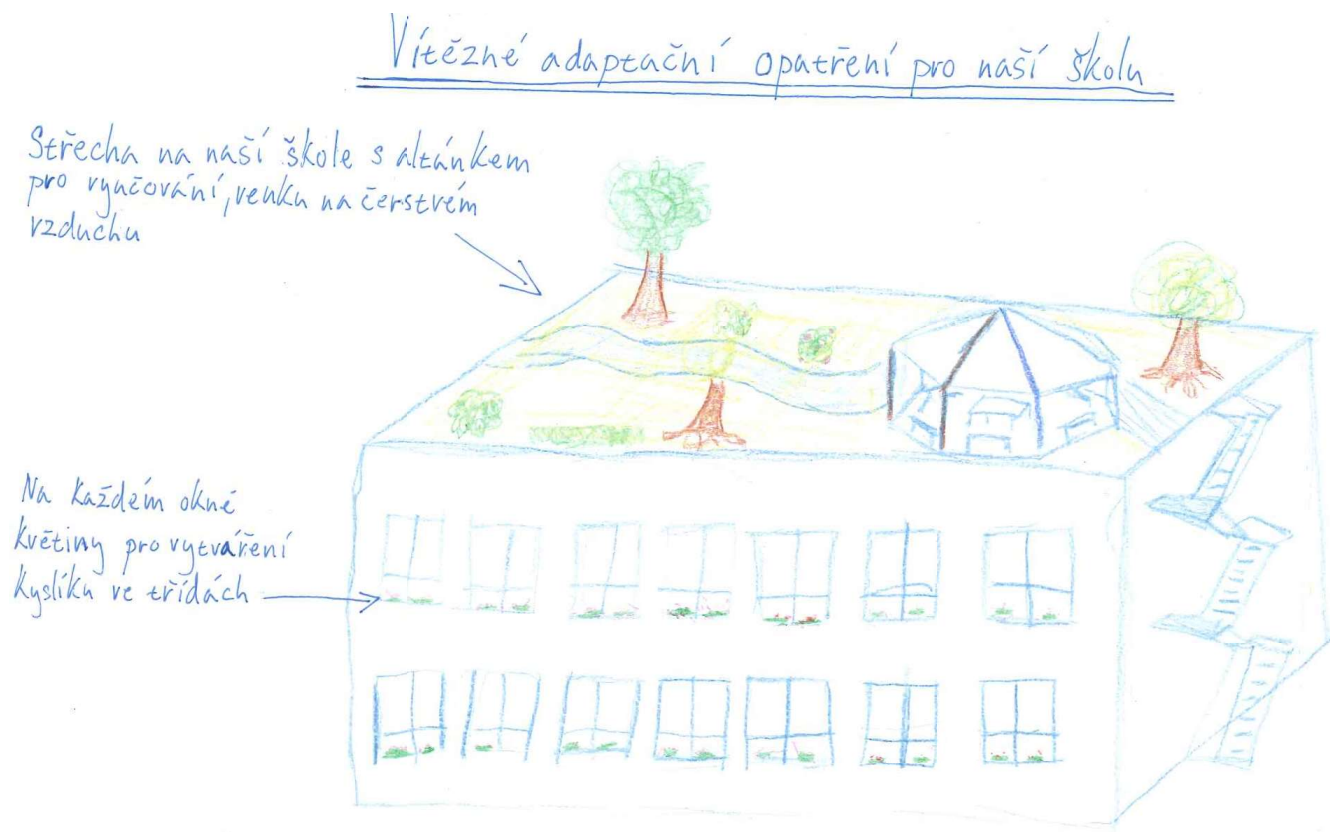
A jak tento den vlastně probíhal?

Nejdříve jsme se rozdělili na dvě skupiny. První skupina začala projekt v naší sborovně, kde se nás ptali Olga s Adamem z Energy centra v Českých Budějovicích na různé otázky týkající se počasí, klimatu a půdy. Ve sborovně jsme měli také informační panely, které

byly v češtině i němčině. Mohli jsme si vyzkoušet i různé modely, např. model povodní, zahřívání různých povrchů a měření jejich teploty nebo model propustnosti různých druhů půd. Navrhovali jsme i adaptační opatření pro naši školu. Potom jsme se vyměnili s druhou skupinou a šli jsme do třídy na workshop. Rozdělili jsme se zase na dvě skupiny. První skupina šla měřit teplotu s pomocí termometru a šel s námi Adam, který nám všechno vysvětlil a potom jsme si zkoušeli manipulovat s termometrem. Druhá skupina mezitím vytvářela biotop. Nejdřív se do sklenice nasypaly kamínky, potom písek a na to se přidala černozeň a rostlinky. Poté jsme se vyměnili. První skupina dělala biotopy a druhá šla měřit teplotu. Nakonec jsme si zahráli s dětmi z Rakouska hru na adaptační opatření, udělali společnou fotku a rozloučili se. Během workshopu jsme se dozvěděli hodně zajímavých věcí.

Druhý den se stejného workshopu účastnili i čtvrtáci a pátáci, tentokrát přijela rakouská třída z Vorderweissenbachu.

Žáci 9. tříd ZŠ Školní

Co je to adaptační opatření?
- Jakákoliv úprava, která vede ke snížení dopadu důsledků změny klimatu.

Výtvarné okénko

Helena Hofgärtner 9.A

Literární okénko

Jako zázrakem

pomeranče na větvích pomerančovníku

Jako zázrakem

muž kráčí po cestě

a klade jako zázrakem

nohu před nohu aby mohl jít

Jako zázrakem dům z bílého kamene

stojí tu za ním na zemi

Jako zázrakem

muž zastaví se pod pomerančovníkem

utrhne pomeranč

oloupá jej a sní

odhodí daleko slupku a vyplivuje jádérka

Jako zázrakem

znovu kladl nohu před nohu a šel

Jako zázrakem

uklouzne na jasně oranžové slupce

Jako zázrakem

se mu před očima promítá celá bible

Jako zázrakem

byl včera pokřtěn

a jako zázrakem ho bůh zachránil

Tereza Stráská 9.C

Magický Senegal

Druhý školní týden šly všechny třídy na dokumentární film o Senegalu. Jak se Vám tento film líbil a co jste si zapamatovali?

Senegalská republika se rozkládá na rozloze 196 722km². Hlavní město Dakar je od Prahy vzdáleno 6120km vzdušnou čarou. Délka pobřeží s Atlantským oceánem je 531km.

Mezi nerostné bohatství této země patří: zlato, železná ruda, měď, chrom, nikl, fosfát a sůl.

V zemědělství produkují arašídý, rýži, kukuřici, rajská jablka. Senegal není potravinově soběstačný. Jejich úrodu ohrožuje desertifikace, eroze půdy, limitované zásoby vody a přírodní katastrofy.

Velmi ohroženým zvířetem žijícím v Senegalu je kapustňák senegalský. Kapustňák může vážit až 500kg a spotřebuje kolem 8000kg rostlinné potravy za rok. Je tedy býložravec. Má zavalité torpédové tělo zakončené velkou kulatou ocasní ploutví. Nemá ušní boltce a ze zubů pouze stoličky. Kapustňáky v hodině výtvarné výchovy nakreslila Eliška Hulíková (obrázek vpravo) a Simona Křepinská (obrázek dole) z 8.A.

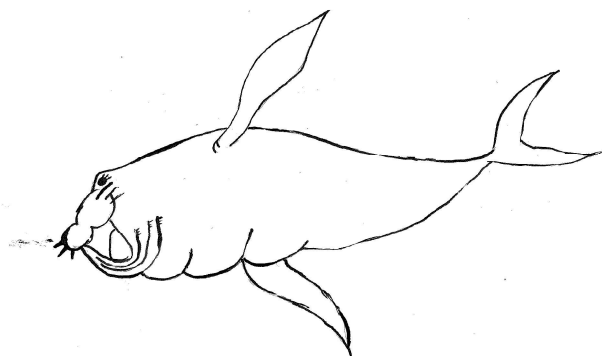
DESERTIFIKACE
proces přeměnění
úrodné půdy na
poušť

EROZE PŮDY
proces znehod-
nocování úrodné
půdy člověkem.
Např. odlesňování,
nebo intenzivním
zemědělstvím.

???

Pamatuješ si
n nějakou přírodní
katastrofu u nás
v České republice?

Pojmy

Jedno ze slov mezi ostatní nepatří. Dokážete vysvětlit proč?

1. Ramadán – Mešita – Bible – Imám
2. Otrok – Signares – Gorée – Rallye
3. Eroze – Niokolo Koba – Sahel – Lompoul
4. Kapustňák – Lev – Pavián – Antilopa
5. Bedik – Bassari – Wolof – Griot
6. Dakar – Lompoul – Saint Louis – Tambacounda
7. Griot – Wrestling – Kora – Baobab
8. Piroga – Vlasec – Šachta – Síť
9. Sine – Saloum – Senegal – Sahel
10. Kešu – Arašidy – Buráky – Podzemnice

Křížovka

S koloniálním městem Saint Louis je spojená nejostudnější ze všech tragédií v dějinách plachetní dopravy. 17. června 1816 se k městu vypravila zásobovací loď se jménem _____ (viz *tajenka*). Její kapitán, admirál vikomt Hugues Duroy de Chaumareys, ovšem nebezpečně zariskoval. Při plavbě podél pobřeží nechal loď navigovat jednoho z cestujících, filozofa Richeforta, který nepoznal blížící se nebezpečí. A tak fregata 2. července 1816 při vrcholícím přílivu narazila na útes. Kapitán vysadil sto padesát dva cestujících na improvizovaný vor vlečený čluny, bez vody a jídla, se snahou doplnout do Senegalu. Na vraku lodi zůstalo sedmnáct námořníků s nadějí, že budou zachráněni. Než se k nim záchranná loď dostala (*přijela až 4. září!*), zbyli na palubě už jen tři živí námořníci. Na voru po asi čtrnácti dnech bylo zachráněno pouze patnáct žijících, pološlepných lidí. Je pravděpodobné, že na voru došlo i ke kanibalismu. Tuto tragédii v letech 1817 – 1818 zvětšil francouzský malíř Théodore Géricault.

Vodorovně:

- A – Do jakého řádu patří kapustňáci?
 B – Jaké je synonymum pro pojem hlavní město?
 C – Jak se nazývá přechodné území mezi pouští a savanou, protínající Afriku podél 13. rovnoběžky?

D – Jak se označuje typ ústí toku do jezera, moře, oceánu nebo jiné vodní plochy?

E – Měsíc, ve kterém byla v Senegalu vyhlášena nezávislost.

Svisle:

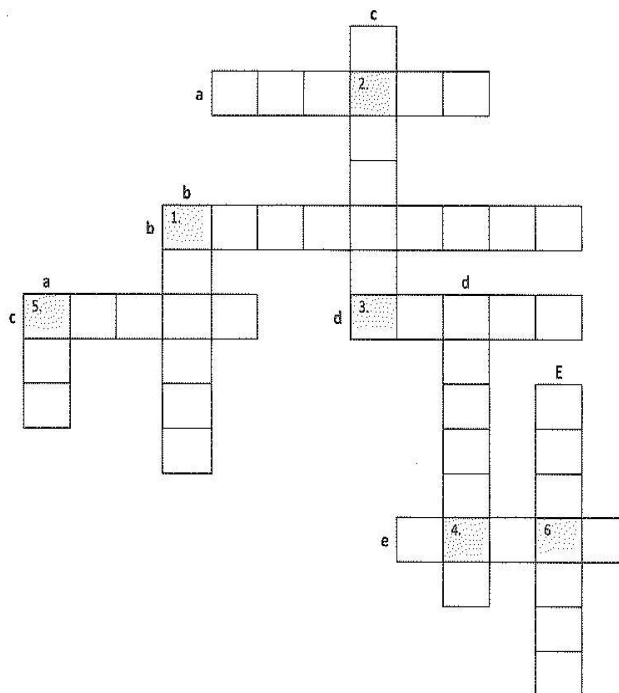
A – Jak se nazývá směs minerálních látek, která se těží v jezeře Lac Retba?

B – Jak se jmenuje služebník mešity, který stojí na ochozu minaretu a svolává věřící k modlitbě?

C – Jaké bylo první křestní jméno prvního senegalského prezidenta?

D – Jak se jmenuje nejmenší senegalská poušť?

E – Jak se jmenuje největší řeka Senegalu?

1. 2. 3. 4. 5. 6.

--	--	--	--	--	--

Správná řešení najdete v příštím čísle.

Rodiče ze mě chtěli mít kováře

Své kuchařské dovednosti přijel do naší školní jídelny ukázat slovenský kuchař Juraj Dohňanský. Redakční rada neváhala a přišla o velké přestávce pana kuchaře vyzpovídat.

1. Pocházíte z Trenčína, chodil jste tam do školy?

Ano, vyučil jsem se oboru kuchař číšník na místním učilišti. Tenkrát, to jsem se na tu školu dostal za půlku prasete. Jo, taková byla doba.

2. Takže kuchařina byla jasná volba?

Ano, jediná volba. Člověka to musí bavit. Od mala jsem se motal v kuchyni. Nejen mamce, ale i babce. Rodiče chtěli, abych šel na kováře.

3. Chodil jste do školní jídelny? A jaký jste byl strážník?

Ano, chodil. A v tomto jsem byl poctivý. Co jsem měl na talíři, to jsem snědl. Jen jako malý jsem neměl rád játra a houby. To mi vážně nechutnalo. A také rajčata. Dnes mi ale vše chutná. Jak se říká, člověk se „prožere“.

4. Jakou máte rád zahraniční kuchyni?

Dnes není problém sehnat, exotické suroviny či navštívit exotické restaurace. Trh je světu otevřený a ochutnat se dá ledacos. Dříve tomu tak nebylo. Muselo se za cizími

chutěmi cestovat. Takže jsem projel celý svět. Kuchař, který svou práci dělá srdcem, má i touhu vše ochutnat a poznat. A tak to mám i já a nejvíce mě oslovila ta japonská.

5. Jak je to s nejvyšším kulinářským oceněním - michelinská hvězda?

Dnes světu v počtu těchto hvězd vedou severané, Norsko, Finsko, Švédsko. Ti opavdu jedou a jsou skvělí. U nás v republice má jednu hvězdu pražská restaurace Field a La Degustation Bohême Bourgeoise. Již se jim podařila i obhajoba. Ono je jedna věc hvězdu získat a druhá si hvězdu udržet. Je mnoho znalostí, co musí celý restaurační tým znát. A pokud je dobrý tým, kuchaři, číšníci, someliéři (odborník přes víno, který kombinuje vhodná vína k vybraným jídlům zakazníka), není to zas až tak nereálné.

6. Jak je důležitá čerstvost a pestrost na talíři?

Hodně. Čerstvé věci na talíři jsou znát, avšak některé suro-

viny svým dalším zpracováním jsou nezaměnitelné. Například do rajčatové omáčky je vhodné přidat plechovku krájených rajčat. Čerstvá rajčata jsou taková mdlá na chuť. Nebo kysané zelí, kyselé kvašené okurky jsou nenahraditelné čestvou zeleninou.

7. Co říkáte na pizzu k večeři?

Nedal bych si. Podílím se svou prací na výrobě polotovarů. Jídlo se uvaří klasickou cestou. Poté se za vhodného tlaku a teploty sterilizuje. Tím se zabijí všechny nežádoucí bakterie, jako je salmonela, escherichia coli apod., vitamíny se zachovají.

A k večeři? Není vhodné jíst na noc kynuté těsto, je člověku pak těžko a pomaleji tráví.

Rozhovor byl velice milý.

Děkujeme panu Dohňanskému za ochotu a přejeme do budoucna spoustu kulinářských úspěchů a ať Vás láska k tomuto řemeslu nikdy neopouští.

My měli možnost ochutnat ve školní jídelně obědové menu:

Polévka: Krémová z kořenové zeleniny s pečeným česnekem a pažitkou.

Hlavní jídlo:

Tagliatelle s uzeným lososem a s krémem mascarpone.

Zavést novinku do školní jídelny je odvaha, děti nemají v oblibě poznávat nové chutě. Ještě v kombinaci s uzeným lososem byla odvaha dvojnásobná. Avšak musím podotknout, že oběd byl výborný a u nás uspěl na hvězdu.

Nejvíce máme radost, když vidíme prázdné talíře

Nebyla by naše školní jídelna tak dobrá, nebýt našich skvělých kuchařek. Každý den nám vydávají oběd a neznáme ani jejich jména. Jsou jimi Veronika Petrová, Jiřina Gondeková a Katarina Kupečková. Vedoucí kuchařek je Markéta Andrštová. Celému týmu vévodí vedoucí kuchyně jménem Hana Zárubová.

Školní jídelna už je více jak dvakrát plnoletá, proto jsou nezbytné renovace a opravy. K jedné opravě došlo i v letošním létě. A proto jsme došli do kuchyně, abychom se dozvěděli více. Nakonec jsme zpracovali tři otázky, které mluví za vše. A teď přinášíme rozhovor:

1. Jak probíhala oprava a byla nutná?

Ano, nutnost se nedala více odkladat. Opravovalo se celé léto. Konkrétně šlo o odpady. I staré vodovodní trubky již nevyhovovaly. Také se opravil hlavní uzávěr vody. V posledních letech došlo i k nahrazení starých spotřebičů, například máme téměř novou chladicí lednici od firmy LEIBHERR, konvektomat značky RETIGO, myčku na nádobí, ale i nový kotel. Práci nám velice usnadnil nový kráječ knedlíků, dříve jsme každý knedlík krájely ručně. Dokážete si to představit krájet knedlíky pro 390 strávníků? Pomůže nám i výměna koleček u vozíků. Mnoho sil nám ušetřilo koupení nových menších gastronádob,

často je zvedáme, do konvektomatu je musíme dávat hodně nahoru, takže menší a lehčí jsme určitě uvítaly. A žáci jistě ocení nový výrobek nápojů. Těch novot je mnoho hlavně díky ochotě pana ředitele a jsme za to moc rády.

2. Co Vás baví vařit nejvíce?

Nás baví vařit nejvíce to, co dětem nejvíce chutná. Máme radost, když vidíme prázdné talíře a nejsou žádné zbytky, aby se nemuselo moc vyhazovat.

3. A jak nakládáte se zbytky?

Zbytky se musí likvidovat ekologicky. Provádí tak firma Roman Zelený -

GREEN BIOSYSTEM z Hamru u Tábora. Firma dodá uzavíratelné nádoby, pro které si jezdí 2x týdně. Přiveze prázdné a odveze si plné. Proto čím méně zbytků tím lépe.

Děkujeme mockrát za velice zajímavý rozhovor.

zprava: Markéta Andrštová, Hana Zárubová, Jiřina Gondeková,
Veronika Petrová a vlevo hostující kuchař Juraj Dohňanský

Doplň správně přísloví:

Jak se do lesa volá, tak se z lesa

Bez práce nejsou

Co je šeptem, to je

Co na srdci, to na

Něco pro zasmání

„Jak to, že jsi dostal z matematiky pětku?“
rozčiluje se otec.

„Měl jsem vypočítat rovnici s jednou
neznámou.“

„No a?“

„Vypočítal jsem ji s dvěma známými.“

„To jde?“

„No, s dvěma známými spolužačkami.“

Hodina slohu se spisovatelem

Miroslavem Pechem

V hodině slohu měli zpestření třídy 6.A i B. Navštívil je novobystřický spisovatel Miroslav Pech.

Hodina byla pestrá. Nejprve byl pomocí projektoru puštěn záznam na ČT ART z cyklu Jedna báseň, kde je autor představen svou poetickou tvorbou ze sbírky básní Marabu. Dále se žáci dozvěděli něco málo ze života spisovatele, jak přijít na námět, kde se berou inspirace... Ale více už v rozhovoru. Hodina byla zakončena samostanou prací žáků, kde se měli převtělit do role spisovatele a vymyslet, jak by se jmenovala právě jejich kniha a jaký příběh by se v ní odehrával.

Na jakou základní školu jsi chodil a jak tě škola bavila?

Chodil jsem na ZŠ v Nové Bystřici. Do školy jsem se těšil na kamarády, na testy a zkoušení už moc ne. Nebyl jsem totiž zrovna studijní typ. Ale některé předměty mě bavily, právě sloh a literatura. *Kdy tě napadlo, že bys mohl vydávat knihy?*

Už jako dítě jsem byl přesvědčený, že jednou napíšu knížku. Rodiče i prarodiče mi mnoho četli. Zajímaly mě jak knihy, tak i lidé, kteří knihu napsali.

Můžeš nám přiblížit svůj tvůrčí den?

Nejvíce toho napíšu dopoledne, když mám ještě čerstvou mysl. Po obědě už většinou jen rediguji - čtu si po sobě a opravuji chyby.

A co s napsanou knihou?

Zkouším rukopis nabídnout

nakladatelům. Pokud ho nakladatel přijme, začíná znovu redigování, pročítání a finální úprava celého textu. Někdy je to na delší dobu, než jsou obě strany spokojené.

A kde hledáš inspiraci?

Nejvíce mi ji přináší běžný život. Inspirace na mě sedne kdekoliv, během minuty se mi zformuje v hlavě celý příběh nebo třeba jen nějaká scéna. Často se mi to stává i ve společnosti, koukám, jak se říká „do blba“, a lidé se ptají, co mi je? Inu, v tu chvíli bývám ve svém příběhu.

A jak jsi aktivní na literární scéně?

Jezdím na besedy, autorská čtení. Publikuji časopisecky povídky i básně. Dříve jsem psal i recenze. Setkávám se s dalšími spisovateli, mám mezi nimi pár přátel. A to mluvíme většinou o knihách.

A nebo chodím do škol si popovídat s žáky, přiblížit jim literaturu. Čeká mě ještě Základní škola Pohůrecká v Českých Budějovicích.

Povídání bylo milé, autor nakonec zhodnotil, že třídy v jeho dětství nebyly tak vyzdobené a i ty lavice nebyly tak čisté. Hodina velice rychle utekla. Nestihly se ani všechny připravené otázky, ale i tak bylo řečeno snad vše. A nyní přinášíme ukázkou slohu.

Foto zdroj: idnes.cz

Jsem spisovatelka. Má kniha se jmenuje
Dárek k narozeninám.

Hlavním hrdinou je pes Popcorn.

Příběh vypráví o Popcornovi.

Jednoho dne jsem se probudila a byla jsem
šťastná, že mám narozeniny. Jdu na rodiči, ale oni
tam nejsou. Udělám si snídani a zamyslím se:

"Kam mohli jít?" Ulyším svonek, příběhem se dořím
a reptám se: "Kdo je?" Nastalo ticho. Nikdo neodpovídá.

Najednou uslechnu tenký šššš, tak otevřu dveře domu
a uvidím tam krabici. Rozhlédnu se, ale nikoho neuvidím.

Krabice se pohne a v tom okamžiku se lehne. Otevřu
krabici a tam najdu šššš a v toho i papírek s
nadpisem: "K narozeninám". Rozložím papírek a tam
bylo napsané: "Jsem Popcorn, doufám, že se o mě
dobře postaráš."

Compelová Lára

13. října 2022

6.A

VYHLAŠUJEME TRADIČNÍ SOUTEŽ O ŽIVÉHO VÁNOČNÍHO KAPRA!

NAMALUJ

nebo

VYROB

nebo

VYSTŘIHNI

nebo

UPLEŤ

nebo

VYMODELUJ

nebo

OBKRESLI

nebo

POLEP

nebo

SESTROJ

KAPŘÍKA!

Kapříka v jakékoliv výtvarné podobě odevzdávej do 15.12.

Musí být podepsaný - jméno a třída.

PROČ TVOŘIT "DO ŠUPLÍKU" ?

Máš zájem se s námi podělit o to, co kreslíš nebo píšeš?
V dalším čísle Chameleonu může výtvarné nebo literární okénko
patřit právě tobě.

KDY, JAK A KAM?

Všechny příspěvky do soutěží či časopisu musí být podepsané -
jméno, příjmení a nezapomeň napsat i třídu, do které chodíš.
Příspěvky odevzdávej své třídní učitelce nebo třídnímu učiteli.
Také je můžeš přinést do kabinetu přírodopisu přímo mně.

Časopis vyšel: listopad 2022
Vedoucí redakční rady: Mgr. Michaela Pechová
Členové redakční rady:
Tereza Bouchalová, Matěj Hammer, Helena Hofgärtner, Natálie
Kolářová, Nela Krázlová, Adéla Šedivá
Grafická úprava: Mgr. Michaela Pechová